

Judaism the New Basics: “The Writings”

The Book of Ezra: Zionism, Particularism vs Universalism, Individuation of Judaism

May 13, 2020 / Tova Birnbaum

Ezra 1 (5th Century BCE)

In the first year of King Cyrus of Persia, when the word of the LORD spoken by Jeremiah was fulfilled, the LORD roused the spirit of King Cyrus of Persia to issue a proclamation throughout his realm by word of mouth and in writing as follows: “Thus said King Cyrus of Persia: The LORD God of Heaven has given me all the kingdoms of the earth and has charged me with building Him a house in Jerusalem, which is in Judah. Anyone of you of all His people—may his God be with him, and let him go up to Jerusalem that is in Judah and build the House of the LORD God of Israel, the God that is in Jerusalem; and all who stay behind, wherever he may be living, let the people of his place assist him with silver, gold, goods, and livestock, besides the freewill offering to the House of God that is in Jerusalem.” So the chiefs of the clans of Judah and Benjamin, and the priests and Levites, all whose spirit had been roused by God, got ready to go up to build the House of the LORD that is in Jerusalem. All their neighbors supported them with silver vessels, with gold, with goods, with livestock, and with precious objects, besides what had been given as a freewill offering. King Cyrus of Persia released the vessels of the LORD’s house which Nebuchadnezzar had taken away from Jerusalem and had put in the house of his god. These King Cyrus of Persia released through the office of Mithredath the treasurer, who gave an inventory of them to Sheshbazzar the prince of Judah. This is the inventory: 30 gold basins, 1,000 silver basins, 29 knives, 30 gold bowls, 410 silver double bowls, 1,000 other vessels; in all, 5,400 gold and silver vessels. Sheshbazzar brought all these back when the exiles came back from Babylon to Jerusalem.

עזרא, א

וּבְשָׁנָה אֶחָדָה לְכוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרֶס לְכָלוֹת דְּבַר-יְהוָה מִפִּי יְרֵמְיָהוּ הָעֵיר יְהוָה אֶת-רוּחַ כְּרֹשׁ מֶלֶךְ-פָּרֶס וַיַּעֲבֵר-קוֹל בְּכָל-מַמְלָכוֹתָיו וְגַם-בְּמַמְלַכְתּוֹ לֵאמֹר: כֹּה אָמַר כְּרֹשׁ מֶלֶךְ פָּרֶס כָּל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ נָתַן לִי יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהוּא-פָקַד עָלַי לְבָנוֹת-לוֹ בַּיָּם בִּירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה: מִי-בְכֶם מִכָּל-עַמּוֹ יְהִי אֱלֹהָיו עִמּוֹ וַיַּעַל לִירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה וַיָּבֹן אֶת-בַּיִת יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוּא הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם: וְכָל-הַנְּשֹׂאֵר מִכָּל-הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר הוּא גָר-שָׁם יִנְשְׂאוּהוּ אֲנָשֵׁי מְקוֹמוֹ בְּכֶסֶף וּבַזָּהָב וּבְרִכּוּשׁ וּבַבְּהֵמָה עִם-הַנְּדָבָה לְבַיִת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם: וַיְקוּמוּ רָאשֵׁי הָאֲבוֹת לַיהוּדָה וּבְנֵימָן וְהַכְּהֵנִים וְהַלְוִיִּם לְכָל הָעֵיר הָאֱלֹהִים אֶת-רוּחַו לְעֲלוֹת לְבָנוֹת אֶת-בַּיִת יְהוָה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם: וְכָל-סִבִּיבֵיהֶם חִזְקוּ בִּידֵיהֶם בְּכָל-כֶּסֶף בַּזָּהָב בְּרִכּוּשׁ וּבַבְּהֵמָה וּבַמְּגִדָּנוֹת לְבָד עַל-כָּל-הַתְּנָדָב: וְהַמֶּלֶךְ כֹּרֶשׁ הוֹצִיא אֶת-כָּלֵי בַיִת יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצִיא נְבוּזַדְנֶצַּר מִירוּשָׁלַם וַיִּתֵּן בְּבַיִת אֱלֹהָיו: וַיּוֹצִיא עִם כֹּרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרֶס עַל-יַד מִתְרַדָּת הַגְּזָר וַיִּסְפְּרֶם לְשֵׁשׁבַצָר הַנְּשִׂיא לַיהוּדָה: וְאֵלֶּה מִסְפְּרֵם אֲגָרְטָלֵי זָהָב שְׁלֹשׁ יָם אֲגָרְטָלֵי-כֶסֶף אֶלֶף מַחֲלָפִים תְּשֻׁעָה וְעֶשְׂרִים: כְּפוֹרֵי זָהָב שְׁלֹשִׁים כְּפוֹרֵי כֶסֶף מְשֻׁנִּים אַרְבַּע מֵאוֹת וְעֶשְׂרֵה כְּלִים אַחֲרָיִם אֶלֶף: כָּל-כְּלִים לְזָהָב וְלִכֶּסֶף חֲמִשָּׁת אֶלְפִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת הֶעֱלָה שֵׁשׁבַצָר עִם הָעֲלוֹת הַגּוֹלָה מִבָּבֶל לִירוּשָׁלַם:

Mishnah, tractate Yadayim (hands), 4:5 (~200 CE)

The Aramaic sections in Ezra and Daniel defile the hands. If an Aramaic section was written in Hebrew, or a Hebrew section was written in Aramaic, or [Hebrew which was written with] Hebrew script, it does not defile the hands. It never defiles the hands until it is written in the Assyrian script, on parchment, and in ink.

משנה, ידיים, ד, ה

תַּרְגוּם שְׁבַעֲזָרָא וְשִׁבְדַּנְיָאֵל, מְטַמָּא אֶת הַיָּדִים. תַּרְגוּם שְׁכַתְּבוּ עִבְרִית וְעִבְרִית שְׁכַתְּבוּ תַּרְגוּם, וְכָתַב עִבְרִי, אִינוּ מְטַמָּא אֶת הַיָּדִים. לְעוֹלָם אִינוּ מְטַמָּא, עַד שֶׁיִּכְתְּבוּ אֲשׁוּרִית, עַל הָעוֹר, וּבְדִיּוֹ.

Mishnah, Yadayim (hands), 4:6

The Sadducees say: we complain against you, Pharisees, because you say that the Holy Scriptures defile the hands, but the books of Homer do not defile the hands. Rabban Yohanan ben Zakkai said: Have we nothing against the Pharisees but this? Behold they say that the bones of a donkey are clean, yet the bones of Yohanan the high priest are unclean. They said to him: according to the affection for them, so is their impurity, so that nobody should make spoons out of the bones of his father or mother. He said to them: so also are the Holy Scriptures according to the affection for them, so is their uncleanness. The books of Homer which are not precious do not defile the hands.

משנה ידיים, ד, ו

אוֹמְרִים צְדוּקִים, קוֹבְלִין אָנוּ עֲלֵיכֶם, פְּרוּשִׁים, שֶׁאַתֶּם אוֹמְרִים, כְּתָבִי הַקֹּדֶשׁ מְטַמָּאִין אֶת הַיָּדִים, וְסִפְרֵי הוֹמֵרִים אִינוּ מְטַמָּא אֶת הַיָּדִים. אָמַר רַבִּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּי, וְכִי אֵין לָנוּ עַל הַפְּרוּשִׁים אֶלָּא זֶה בְּלִבְדָּה. הֲרִי הֵם אוֹמְרִים, עֲצָמוֹת חֲמוֹר טְהוֹרִים וְעֲצָמוֹת יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל טְמֵאִים. אָמְרוּ לוֹ, לְפִי חֲבַתֵּן הִיא טְמֵאָתָן, שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה אָדָם עֲצָמוֹת אָבִיו וְאִמּוֹ תַּרְוֹדוֹת. אָמַר לָהֶם, אִף כְּתָבִי הַקֹּדֶשׁ לְפִי חֲבַתֵּן הִיא טְמֵאָתָן, וְסִפְרֵי הוֹמֵרִים, שֶׁאֵינָן חֲבִיבִין, אֵינָן מְטַמָּאִין אֶת הַיָּדִים.

Babylonian Talmud, Tractate Sanhedrin, 21B (200-500 CE)

Mar Zutra says, and some say Mar Ukva: Initially, the Torah was given to the Jewish people in the Hebrew script, and the sacred tongue. It was given to them again in the days of Ezra in the Assyrian script and the Aramaic tongue. The Jewish people selected the Assyrian script and the sacred tongue for the Torah scroll and left the Hebrew script and the Aramaic tongue for the commoners. Who are these commoners? Rav H̄isda said: The Samaritans.

It is taught: Rabbi Yosei says: Ezra was suitable for the Torah to be given by him to the Jewish people, had Moses not come first. With regard to Moses the verse states: "And Moses **went up** to God" (Exodus 19:3), and with regard to Ezra the verse states: "This Ezra **went up** from Babylon" (Ezra 7:6). Just as the going up stated here, is for the Torah, so too, the going up stated there, is for the Torah.... And even though the Torah was not given literally by him, the script of the Torah was changed by him.

The baraita continues: Why is this script called Assyrian? Because it ascended with the Jewish people from Assyria. It is taught: Rabbi says: Initially, the Torah was given to the Jewish people in this script (Assyrian). Once they sinned, it turned into an impairment for them. Once they repented, it was returned to them, as it is stated (Zachariah 9): "Return to the stronghold, you prisoners of hope; even today do I declare that I will render double [mishne- change] unto you". Why, then, is it called Assyrian? Because it is *meuseret* (beautiful and straight) in script.

בבלי, סנהדרין, כא, ב

אמר מר זוטרא ואיתימא מר עוקבא: בתחלה ניתנה תורה לישראל בכתב עברי ולשון הקודש. חזרה וניתנה להם בימי עזרא בכתב אשורית ולשון ארמי. ביררו להן לישראל כתב אשורית ולשון הקודש והניחו להדיוטות כתב עברית ולשון ארמי. מאן הדיוטות? אמר רב חסדא: כותאי.

תניא רבי יוסי אומר: ראוי היה עזרא שתינתן תורה על ידו לישראל אילמלא (לא) קדמו משה. במשה הוא אומר (שמות ט): "ומשה על אל האלהים"; בעזרא הוא אומר (עזרא ז): הוא עזרא עלה מבבל" – מה עלייה האמור כאן תורה, אף עלייה האמור להלן תורה.... ואף על פי שלא ניתנה תורה על ידו נשתנה על ידו.

למה נקרא אשורית? שעלה עמהם מאשור. תניא רבי אומר: בתחלה בכתב זה ניתנה תורה לישראל; כיון שחטאו נהפך להן לרועץ. כיון שחזרו בהן - החזירו להם שנאמר (זכריה ט): "שובו לביצרון אסירי התקוה גם היום מגיד משנה אשיב לך". למה נקרא שמה אשורית? שמאושרת בכתב.

Nehemiah 8 (5th Century BCE)

The entire people assembled as one man in the square before the Water Gate, and they asked Ezra the scribe to bring the scroll of the Teaching of Moses with which the LORD had charged Israel. On the first day of the seventh month, Ezra the priest brought the Teaching before the congregation, men and women and all who could listen with understanding. He read from it, facing the square before the Water Gate, from the first light until midday, to the men and the women and those who could understand; the ears of all the people were given to the scroll of the Teaching. Ezra opened the scroll in the sight of all the people, for he was above all the people; as he opened it, all the people stood up. Ezra blessed the LORD, the great God, and all the people answered, "Amen, Amen," with hands upraised. Then they bowed their heads and prostrated themselves before the LORD with their faces to the ground. Jeshua, Bani, Sherebiah, Jamin, Akkub, Shabbethai, Hodiah, Maaseiah, Kelita, Azariah, Jozabad, Hanan, Pelaiiah, and the Levites explained the Teaching to the people, while the people stood in their places. They read from the scroll of the Teaching of God, translating it and giving the sense; so they understood the reading. Nehemiah the Tirshatha, Ezra the priest and scribe, and the Levites who were explaining to the people said to all the people, "This day is holy to the LORD your God: you must not mourn or weep," for all the people were weeping as they listened to the words of the Teaching. He further said to them, "Go, eat choice foods and drink sweet drinks and send portions to whoever has nothing prepared, for the day is holy to our Lord. Do not be sad, for your rejoicing in the LORD is the source of your strength." The Levites were quieting the people, saying, "Hush, for the day is holy; do not be sad." Then all the people went to eat and drink and send portions and make great merriment, for they understood the things they were told.

נחמיה ח

וַיֵּאסְפוּ כָּל־הָעָם כָּאִישׁ אֶחָד אֶל־הַרְחֹב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר־הַמַּיִם וַיֹּאמְרוּ לְעֶזְרָא הַסֹּפֵר לְהֵבִיא אֶת־סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ וַיְבִיא עֶזְרָא הַכֹּהֵן אֶת־הַתּוֹרָה לִפְנֵי הַקָּהָל מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה וְכָל מִבֵּין לִשְׁמַע בְּיוֹם אֶחָד לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי׃ וַיִּקְרָא־בוּ לִפְנֵי הַרְחֹב אֲשֶׁר ׀ לִפְנֵי שַׁעַר־הַמַּיִם מִן־הָאוֹר עַד־מַחְצִית הַיּוֹם נֹגֵד הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַמְּבִינִים וְאֲזַנֵּי כָּל־הָעָם אֶל־סֵפֶר הַתּוֹרָה׃ ... וַיִּפְתַּח עֶזְרָא הַסֹּפֵר לְעֵינֵי כָּל־הָעָם כִּי־מַעַל כָּל־הָעָם הָיָה וַיִּכְפַּתְחוּ עֲמֻדוֹת כָּל־הָעָם׃ וַיְבָרַךְ עֶזְרָא אֶת־יְהוָה הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל וַיַּעֲנוּ כָּל־הָעָם אָמֵן ׀ אָמֵן בְּמַעַל יְדֵיהֶם וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לַיהוָה אַפְּסֵי אֶרֶץ׃ וַיִּשׁוּעוּ וּבָנֵי וְשִׂרְבֵיָה ׀ יָמִין עֶקֶב שַׁבְּתַי ׀ הַדֹּדֵיהַ מַעֲשֵׂיהַ קְלִיטָא עֲזַרְיָה יוֹזְבֵד חֲנַן פְּלַאֲיָה וְהַלְוִיִּם מְבִינִים אֶת־הָעָם לַתּוֹרָה וְהָעָם עַל־עַמְדָם׃ וַיִּקְרָאוּ בַסֵּפֶר בַּתּוֹרַת הָאֱלֹהִים מִפֶּרֶשׁ וְשׁוֹם שֶׁכֶל וַיְבִינּוּ בַמִּקְרָא׃ וַיֹּאמֶר נְחֻמְיָה הוּא הַתַּרְשָׁתָא וְעֶזְרָא הַכֹּהֵן ׀ הַסֹּפֵר וְהַלְוִיִּם הַמְּבִינִים אֶת־הָעָם לְכָל־הָעָם הַיּוֹם קִדְשֵׁהוּא לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶל־תִּתְאָבְלוּ וְאֶל־תִּבְכּוּ כִּי בּוֹכִים כָּל־הָעָם כָּשָׁמַעְם אֶת־דְּבַר יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם לִכּוּ אֲכָלוּ מִשְׂמֵנִים וּשְׂתוּ מִמֵּתֶקֶם וְשַׁלְחוּ מְנוֹת לְאֵין נֶכּוֹן לוֹ כִּי־קִדּוּשׁ הַיּוֹם לְאֲדֹנָיו וְאֶל־תַּעֲצְבוּ כִּי־חֲדָוֹת יְהוָה הֵיא מְעַזְכֶם׃ וְהַלְוִיִּם מַחֲשִׁים לְכָל־הָעָם לֵאמֹר הִסּוּ כִּי הַיּוֹם קִדְשׁ וְאֶל־תַּעֲצְבוּ׃ וַיִּלְכוּ כָּל־הָעָם לֹאֲכַל וּלְשִׁתוֹת וּלְשַׁלַּח מְנוֹת וּלְעַשׂוֹת שְׂמֵחָה גְדוּלָה כִּי הִבִּינוּ בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר הוֹדִיעוּ לָהֶם׃

Ezra 9-10

When this was over, the officers approached me, saying, "The people of Israel and the priests and Levites have not separated themselves from the peoples of the land whose abhorrent practices are like those of the Canaanites, the Hittites, the Perizzites, the Jebusites, the Ammonites, the Moabites, the Egyptians, and the Amorites. They have taken their daughters as wives for themselves and for their sons, so that the holy seed has become intermingled with the peoples of the land; and it is the officers and prefects who have taken the lead in this trespass." When I heard this, I rent my garment and robe, I tore hair out of my head and beard, and I sat desolate. Around me gathered all who were concerned over the words of the God of Israel because of the returning exiles' trespass, while I sat desolate until the evening offering. At the time of the evening offering I ended my self-affliction; still in my torn garment and robe, I got down on my knees and spread out my hands to the LORD my God, and said, "O my God, I am too ashamed and mortified to lift my face to You, O my God, for our iniquities are overwhelming and our guilt has grown high as heaven.

While Ezra was praying and making confession, weeping and prostrating himself before the House of God, a very great crowd of Israelites gathered about him, men, women, and children; the people were weeping bitterly. Then Shecaniah son of Jehiel of the family of Elam spoke up and said to Ezra, "We have trespassed against our God by bringing into our homes foreign women from the peoples of the land; but there is still hope for Israel despite this. Now then, let us make a covenant with our God to expel all these women and those who have been born to them, in accordance with the bidding of the Lord and of all who are concerned over the commandment of our God, and let the Teaching be obeyed. Take action, for the responsibility is yours and we are with you. Act with resolve!" So Ezra at once put the officers of the priests and the Levites and all Israel under oath to act accordingly, and they took the oath. Then Ezra rose from his place in front of the House of God and went into the chamber of Jehohanan son of Eliashib; there, he ate no bread and drank no water, for he was in mourning over the trespass of those who had returned from exile. Then a proclamation was issued in Judah and Jerusalem that all who had returned from the exile should assemble in Jerusalem, and that anyone who did not come in three days would, by decision of the officers and elders, have his property confiscated and himself excluded from the congregation of the returning exiles. All the men of Judah and Benjamin assembled in Jerusalem in three days; it was the ninth month, the twentieth of the month. All the people sat in the square of the House of God, trembling on account of the event and because of the rains. Then Ezra the priest got up and said to them, "You have trespassed by bringing home foreign women, thus aggravating the guilt of Israel. So now, make confession to the LORD, God of your fathers, and do His will, and separate yourselves from the peoples of the land and from the foreign women." The entire congregation responded in a loud voice, "We must surely do just as you say.

וככלות אלה נגשו אלי השרים לאמר לא נבדלו העם ישראל והכהנים והלוים מעמי הארצות כְּתוּעַבְתִּיהֶם לִכְנַעֲנֵי
 החתי הפרזי היבוסִי העמני המאבי המצרי והאמרי: כִּי־נִשְׂאוּ מִבְּנֹתֵיהֶם לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וְהִתְעַרְבוּ זָרַע הַקֹּדֶשׁ בְּעַמִּי
 הארצות ויד השרים והסגנים היתה במעל הזה ראשונה: וכשמעי את הדבר הזה קרעתי את בגדי ומעילי ואמרטה
 משער ראשי וזקני ואשבה משומם: ואלי יאספו כל חרד בדברי אלהי ישראל על מעל הגולה ואני ישב משומם עד
 למנחת הערב: ובמנחת הערב קמתי מתעניתי ובקרעי בגדי ומעילי ואכרעה על-ברכי ואפרשה כפי אליהנה אלהי:
 ואמרה אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך כי עונתינו רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים:

וכהתפלל עזרא וכהתודתו בכה ומתנפל לפני בית האלהים נקבצו אליו מישראל קהל רב-מאד אנשים ונשים
 וילדים כי-בכו העם הרבה-בכה: ויען שכניה בן-יחאל מבני עולם [עילם] ויאמר לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונשב
 נשים נכריות מעמי הארץ ועתה יש-מקוה לישראל על-זאת: ועתה נכרת-בְּרִית לאלהינו להוציא כל-נשים והגולד
 מהם בעצת אדני והחרדים במצות אלהינו וכתורה יעשה: קום כי-עליך הדבר ואנחנו עמך חזק ועשה: ויקם עזרא
 וישבע את-שרי הכהנים הלוים וכל-ישראל לעשות כדבר הזה וישבעו: ויקם עזרא מלפני בית האלהים וילך
 אל-לשכת יהוחנן בן-אלישיב וילך שם לחם לא-אכל ומים לא-שתה כי מתאבל על-מעל הגולה: ויעבירו קול
 ביהודה וירושלם לכל בני הגולה להקבץ וירושלם: וכל אשר לא-יבוא לשלשת הימים כעצת השרים והזקנים יחרם
 כל-רכושו והוא יבדל מקהל הגולה: ויקבצו כל-אנשי-יהודה ובנימן וירושלם לשלשת הימים הוא חדש התשיעי
 בעשרים בחדש וישבו כל-העם ברחוב בית האלהים מרעידים על-הדבר ומהגשמים: ויקם עזרא הכהן ויאמר
 אלהם אתם מעלתם ותשיבו נשים נכריות להוסיף על-אשמת ישראל: ועתה תנו תודה ליהנה אלהי-אבותיכם ועשו
 רצונו והבדלו מעמי הארץ ומן-הנשים הנכריות: ויענו כל-הקהל ויאמרו קול גדול כן כדברך [כדברך] עלינו לעשות: